

доносы. Умразыгѣ, домашныгѣ досады са развивахж въ кър-
вавы драмы въ сѣдовището на инквизиціята. Грабежгѣ,
кражбыгѣ, и убійствата ны разорявахж, и дълбока жлость
покры Андалузія.

— Обвиненный, рече предсѣдательгѣ; излѣзвашъ изъ
предлѣгѣ.

— Защитявамъ са, отговори Жозе дързновено; слушай-
те. По онуй време живѣяше въ Севиля една католическа
челядь, отъ найблагородныгѣ въ Испанія, на която майка-
та произходяща отъ рода на Авенсерагыгѣ, бѣ умрѣла
преди много годины като остави безчисленны богатства.
Тѣзи челядь състоеше отъ двама братя... отъ трима бра-
тя, повтори Жозе. Отъ тримата братя, двоицата са пока-
лугерихж, а третійгѣ... бѣше храбръ, и прекрасенъ...
наричаше са Фернандъ. Бащата живѣяше еше, старецъ пѣ-
ленъ съ вѣра и съ добродѣтели. Еше гѣ имахж и една
сестра чиста и непорочна като ангелъ, и една сырога, да-
лечна роднина, дѣвица живостна и горда която обычаше
Фернанда и са обычаше отъ него. Въ едно помѣстїе, ко-
ето тѣзи челядь владѣше не далечъ отъ Андугаръ, тя бѣ-
ше въздигнѣла една католическа църква служена отъ ино-
цы іеронимиты. Майката която обожаваше супруга си и
дѣцата си въздигнѣ тѣзи църква за да имъ послужи като
обща гробница. Тя не искаше нито подиръ смъртъта си да
са отдѣли отъ онызи, които обычаше. Млада еше тя оти-
де първа да ги чака въ жалната онызи срѣща. Но инкви-
зиціята като искаше да усвои безчисленнитѣ ѣ богатства
обвини я че е умрѣла като еретичка и въ чувства про-
тивны на истината католическа църква, изнамѣрихж лъже-
свидѣтели, и противъ протестираньето на двамага сынове
на оклеветената, които бѣхж иноцы, инквизиціята заповѣ-
да да изровѣгѣт трупата ѣ, да съборѣгѣт къщата ѣ, и у-
свои сичкыгѣ богатства които бѣ оставила.